

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007990 20 Кж
Бања Лука, 03.03.2021. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Ж. С., у поступку извршења на територији Босне и Херцеговине пресуде Основног суда у Новом Саду број Кв-1497/2018 од 06.09.2018. године, односно јединствене казне затвора у трајању од 4 (четири) године и 11 (једанаест) мјесеци изречене том пресудом, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007990 20 Кв од 03.09.2020. године, у сједници вијећа, одржаној дана 03.03.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног Ж. С. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007990 20 Кв од 03.09.2020. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007990 20 Кв од 03.09.2020. године, одлучено је да се преузима извршење правоснажне пресуде Основног суда у Новом Саду број Кв-1497/2018 од 06.09.2018. године, односно изречене јединствене казне затвора у трајању од 4 (четири) године и 11 (једанаест) мјесеци, на коју казну је том пресудом осуђен Ж. С., због два кривична дјела разбојништва из члана 206. став 1. Кривичног законика Републике Србије и кривичног дјела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика Републике Србије, која су, по кривичном законодавству Републике Српске, правно квалификовани као два кривична дјела разбојништво из члана 227. став 1. Кривичног законика Републике Српске и једно продужено кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске, те кривично дјело разбојништво из члана 227. став 1. Кривичног законика Републике Српске, па му је суд на основу члана 42, 43. и 46. став 1. и члана 45. став 1. Кривичног законика Републике Српске утврдио: за кривична дјела разбојништво из члана 227. став 1. Кривичног законика Републике Српске описана у изреци пресуде Основног суда у Новом Саду број К-319/2016. од 20.04.2016. године, казне затвора у трајању од по 1 (једне) године, за продужено

кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске, казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) мјесеца, за кривично дјело разбојништво из члана 227. став 1. Кривичног законика Републике Српске описано у изреци пресуде Првог Основног суда у Београду 4 К број 1538/17 од 30.03.2018. године, казну затвора у трајању од 2 (двје) године, па му је суд на основу члана 56. став 1. и 2. тачка 3. и 4. Кривичног законика Републике Српске, изрекао јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 11 (једанаест) мјесеци. На основу члана 59. став 1. Кривичног законика Републике Српске у изречену јединствену казну затвора осуђеном је урачунато вријеме које је до сада провео на издржавању казне затвора по наведеним правоснажним пресудама.

Против наведене пресуде, осуђени је благовремено изјавио жалбу, без навођења жалбених основа, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће му се омогућити да „казну заврши у Републици Србији“.

Одговор на жалбу није поднесен.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде, из следећих разлога:

Осуђени у жалби не истиче ни жалбене основе, ни било какве чињенице, због којих би, побијана пресуда, евентуално била незаконита и неправилна, већ само наводи да су настале нове околности, које му иду у корист, због чега тражи да му се омогући да казну заврши у Републици Србији.

Поступак извршења стране судске пресуде у кривичним стварима која подразумјева затвор, сходно одредби члана 62. став 3. тачка б) Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, могуће је по молби држављанина Босне и Херцеговине који издржава казну затвор у држави изрицања казне, за премјештање у Босну и Херцеговину, с циљем даљег издржавања казне затвора изречене у држави изрицања казне.

И у конкретном случају, осуђени је молбу за извршење правоснажне пресуде Основног суда у Новом Саду Кв-1497/2018, односно преосталог дијела изречене јединствене казне у Босни и Херцеговини, односно његов трансфер из Републике Србије, гдје се тренутно налази на издржавању изречене казне затвора у Босну и Херцеговину, поднио Основном суду у Новом Саду, који је нашао да је његова молба основана, те покренуо поступак за извршење изречене казне затвора у Босни и Херцеговини.

Након тога је стварно и мјесно надлежни суд (Окружни суд у Бијелини), удовољио тој молби осуђеног, након што је провео поступак у складу са одредбама члана 67. и 68. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и донио побијану пресуду, против које је осуђени поднио предметну жалбу.

Међутим, како је већ наведено, у жалби нису наведени жалбени основи, нити из садржаја жалбе, произилази да осуђени пресуду побија из неких од

жалбених основа који су предвиђени одредбама члана 310. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС). Одредбом члана 320. ЗКП РС прописано је да другостепени суд испитује пресуду у оном дијелу у којем се побија жалбом, а по службеној дужности, само ако је на штету оптуженог, повређен Кривични закон.

Према томе, како у жалби нису наведени жалбени основи, нити из садржаја жалбе, произилази да осуђени пресуду побија из неких од жалбених основа који су предвиђени одредбама члана 310. ЗКП РС, те како нема повреде Кривичног закона на штету осуђеног, то је овај суд ту жалбу одбио као неосновану. На правилност утврђења првостепеног суда без утицаја су наводи осуђеног да су у међувремену настале нове околности, због којих он сада жели да казну „заврши у Републици Србији“

Из наведених разлога, жалба осуђеног није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и одлучити као у изреци ове пресуде, на основу члана 327. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић